

Wijkkrant Spijkerkwartier & Spoorhoek

*Wijkwethouder
Roeland Kreeft:
'Diversiteit, kleur
en bedrijvigheid'*

Plan Kaal – Lokale Kunst

De grote filmaffiches voor de lege, kale ramen op de hoek van de Steenstraat en de Spijkerlaan waren het eerste wapenfeit van Plan Kaal. Marcel Alberts wilde met die affiches een wereld van illusie - de fictie, de filmwereld - samenbrengen met de werkelijkheid van de wijk, met echte situaties en echte mensen. Die poging past precies in de algemene doelstelling van Plan Kaal: kale, lege, verlaten, 'unheimische' plekken in de wijk door middel van kunstzinnige uitingen weer aantrekkelijk maken. Plan Kaal is een initiatief van Margreet Brinkman, Menno Ketel, Yvonne de Ridder en Marcel Alberts.

Vervreemdend

'Vermoedelijk herkent iedere bewoner van het Spijkerkwartier wel de vervreemdende ervaringen die sommige plekken in de wijk wekken. Zoals dat verloren hangslot dat van lieverlee steeds fraaier in het asfalt van de Velperbinnensingel ingebed raakte, een toevallig voorwerp dat toch met vooropgezet plan neergelegd leek te zijn en onbedoeld een haast poëtische betekenis aan een verder onbeduidende plek gaf. Het plaatsje voor de Action op de hoek van Spijkerlaan en Steenstraat, omgeven door muurhoge graffiti op de ramen, uit het lood geraakte palen en afvalmetro's, wekt ook vervreemding. Het is hier vol met meer of minder toevallig achtergelaten voorwerpen. Maar in tegenstelling tot het slot in het asfalt op de singel spreekt niets op deze hoek tot de verbeelding. De plek heeft niets van een gelukkig toeval in zich, maar is overgeleverd aan de willekeur van parkeren, stallen, roken en wildplassen. Deze plek is 'kale' in de zin van 'unheimisch', onbeduidend, loos en daardoor zelfs overbodig.'

Lorentz

De mensen van Plan Kaal hebben inmiddels een nieuw project op stapel staan: het Lorentzpad. Daarmee willen ze de beroemde natuurkundige, die geboren werd in de Steenstraat, zichtbaar terugbrengen in de wijk en laten ze zich leiden door historische, geografische en sociale elementen. Op drie plaatsen worden muurschilderingen aangebracht die een verwijzing naar Hendrik Lorentz bevatten. In de natuurkunde is de Lorentzkracht de naar Hendrik Lorentz vernoemde kracht die wordt uitgeoefend op een geladen deeltje in een elektromagnetisch veld. In de eerste twee muurschilderingen wordt de bijbehorende formule in een geschreven en in een grafische vorm weergegeven. De derde, grootste en meest spectaculaire muurschildering verwijst naar de vader van Hendrik, die bekend stond om de bloemkolen die hij kweekte en waarmee hij zelfs prijzen won. Zijn tuinderij bevond zich destijds op wat nu Het Nieuwe Land heet.

Betrokkenheid

Margreet, Menno, Yvonne en Marcel hebben zich afgevraagd wat dergelijke verloren plekken nodig hebben om te veranderen in ruimte die voor de wijk aantrekkelijk is. 'Hoe kun je een plek zodanig herinrichten dat deze van betekenisloos betekenisvol wordt en deel gaat uitmaken van het thuisgevoel van de bewoners? Op het pleintje achter de Bijenkorf, vereeuwigd in brons, zit sinds jaar en dag Jan. 's Zomers wordt zijn hoofd liefdevol ontdaan van duivenpoep en 's winters krijgt Jan een wollen muts op en een sjaal om. Jan hoort bij zijn omgeving en de omgeving hoort bij Jan. Een betekenisvolle plek als deze genereert betrokkenheid van de mensen uit de wijk bij de plek én deze plek is betrokken op zijn omgeving.'

Plan Kaal: de wijk naar een hoger plan

'Met Plan Kaal willen we bewerkstelligen dat 'non-sites' veranderen in plekken waar een sterke betrokkenheid van de wijk tastbaar is. De 'misplaatste plekken' in de

wijk getuigen ervan dat we wonen in een achterstandswijk in herstel. Het is onze bedoeling om aan dat herstel op een heel bepaalde manier een bijdrage te leveren. Vanzelfsprekend willen met ons project de wijk opknappen en meer uitstraling geven. Maar tegelijk betrekken we de mensen uit onze wijk bij het project, terwijl de projecten zelf een verbondenheid met de wijk uitdrukken of een voorstelling inhouden van de wijk. Door het inzetten van lokale kunstenaars en bewoners kunnen wij onze toch al mooie wijk naar een nog 'hoger plan' tillen. We proberen daarbij steeds een relatie te leggen met de geografische, sociale en historische structuren.'

Van Muijwijk- straat blijft één richting

Gemeente volgt advies Tafel van Tien

Tekst: Marlies Hummelen

Onlangs werd in de slepende onderhandelingen rond de herinrichting van de Steenstraat een belangrijke stap gezet. Het kernteam van de gemeente heeft de wethouder geadviseerd om de voorkeur van de Tafel van Tien te volgen en de Van Muijwijkstraat vooralsnog niet voor tweerichtingsverkeer in te richten. Dat biedt ruimte voor het voortzetten van het proces.

Op 28 januari vond de laatste vergadering plaats over de herinrichting. Aanwezig waren de Tafel van Tien (een vertegenwoordiging van de betrokken ondernemers en bewoners), projectleider Hank Houtman, wethouder Cees Jansen en een aantal betrokken ambtenaren en raadsleden. De discussie draaide voornamelijk om de verkeersafwikkeling in het gebied Steenstraat-Van Muijwijkstraat-Eusebiusbuitensingel. Over een aantal punten werd men het eens: de Steenstraat blijft

open voor autoverkeer, en de mogelijkheid om vanuit de Hommelstraat schuin door te steken naar de Steenstraat, de zogenaamde 'linksaftoptie' wordt opgeheven. De gemeente bleef wel vasthouden aan haar wens om in de Van Muijlwijkstraat tweerichtingsverkeer te realiseren. Naar haar mening zou anders de verkeersdruk op de Steenstraat te hoog blijven. Dit stuitte op fel verzet van met name de bewoners van de Van Muijlwijkstraat. Zij vrezen grote overlast van geluid en luchtvervuiling. Uiteindelijk stemde de Tafel van Tien vrijwel unaniem tegen het gemeentevorstel. De gemeente had vervolgens, zegt wethouder Jansen nu, de keuze tussen 'alles afblazen', of onder voorwaarden akkoord gaan met eenrichtingverkeer in de Van Muijlwijkstraat. De eerste optie vond men niet verantwoord, en dus is nu gekozen voor de laatste.

Voor een geslaagde herinrichting van de Steenstraat is het van groot belang dat de verkeersdruk daar afneemt: minder auto's en een rustiger rijgedrag. Het schrappen van de linksaftoptie zal daaraan bijdragen, en er zijn nog andere maatregelen denkbaar. De gemeente wil van tevoren criteria opstellen waaraan die verkeersdruk uiteindelijk moet voldoen. Lukt het op de langere termijn niet om die doelstellingen te halen, dan zal er alsnog gekeken worden naar twee richtingen in de Van Muijlwijkstraat of zelfs naar afsluiting van de Steenstraat, aldus Jansen. Het is overigens de wens van de gemeente dat het opheffen van de linksaftoptie wordt meegenomen in de herinrichting van de Hommelstraat.

Positieve wending

Een kort rondje bellen leert dat er voorzichtig positief wordt gereageerd op het gemeentebesluit. Het wordt gewaardeerd dat de gemeente de knoop heeft doorgemaakt, waardoor men nu weer verder kan met de plannen. Wel vragen leden van de Tafel van Tien zich af of de voorwaarden die de gemeente stelt uiteindelijk niet toch belemmerend zullen werken. Otto Broekhuizen van de Ondernemersvereniging Steenstraat: 'Zolang niet gekeken wordt naar oplossingen elders, bijvoorbeeld bij de Sonsbeeksingel, is het de vraag of we de gewenste verkeersreductie halen.' Wilbert de Haan van de Werkgroep Spoorhoek

sprekt van een positieve wending. Hij vraagt zich wel af wat de consequenties zullen zijn voor het 'shared space'-concept in het plan Oase.

Al met al geeft dit besluit, dat overigens nog officieel door het college van B&W moet worden vastgesteld, de ruimte om nu echt een start te maken met de plannen voor de Steenstraat. Volgens projectleider Hank Houtman zal er binnenkort weer een bijeenkomst zijn met de tafel van Tien. Daarna wil hij een bijeenkomst plannen voor alle belangstellenden om de stand van zaken uit de doeken te doen. Bij het ter perse gaan van deze krant waren nog geen data bekend.

Open dag in het LeerLokaal

Tekst: Gonnie Verbruggen

Op zaterdag 14 maart hield het LeerLokaal, dat te vinden is in de Lorentzschool in de Schoolstraat, open dag. Hobbyisten en professionals die met leer werken konden er hun hart ophalen. Bezoekers konden zelf aan de gang, maar er was ook van alles te koop zoals tassen, leer en prachtige stoffen, die worden gebruikt door modeontwerpers zoals Spijkers & Spijkers, Humanoid of The People of the Labyrinths.

Het LeerLokaal is een initiatief van Charlotte Evers. Zij geeft cursussen, maar verhuurt ook ruimte met machines om leer te bewerken. En bovendien - omdat het voor ontwerpers die in kleine oplages werken vaak lastig is om hun ontwerpen te laten maken - 'verhuurt' Charlotte Evers ook een klein professioneel productieteam.

Voor meer informatie zie:
www.hetleerlokaal.nl

De Lommerd in beweging

Tekst: Gert van der Plas

Al vanaf 1985 werkt Leendert van Koevenring bij wijkcentrum De Lommerd. Hij heeft veel zien veranderen in die periode van bijna vijfentwintig jaar. Het klassieke opbouwwerk bestaat niet meer, allerlei voorzieningen zijn wegbezuinigd. Leendert is in dienst van Rijnstad, de overkoepelende organisatie waarin een aantal welzijns- en zorgverleningsinstellingen verenigd zijn. Rijnstad beheert verschillende wijkcentra en jongerencentra. Buurtcentrum De Lommerd is daar een van.

In de tijd dat het Spijkerkwartier nog als achterstandswijk aangemerkt werd, vonden er in De Lommerd allerlei activiteiten plaats. Activiteiten voor volwassenen en voor de jeugd. Daar werd toen nog geld voor beschikbaar gesteld. Er was de jaarlijkse sinterklaasviering, elke zomer het vakantiekinderkamp, het wijk-

feest en tal van andere evenementen, die in of vanuit De Lommerd georganiseerd werden. Maar inmiddels is de geldkraan aardig dichtgedraaid. En zeker na het verdwijnen van de prostitutie is er nog minder aanleiding om de Spijkerkwartier als probleemwijk financieel te steunen en het opbouwwerk in stand te houden. Alleen de kinderclub op woensdagmiddag onder leiding van Mo Ganzevles draait nog. Al die recente veranderingen zijn niet zonder gevolg gebleven voor De Lommerd. Voor de traditionele voorzieningen zijn andere in de plaats gekomen. De Lommerd biedt nu onderdak aan een aantal instellingen die als zogenaamde 'special projects' onderdeel van Rijnstad zijn. Het werktelein van die instellingen is niet beperkt tot het Spijkerkwartier, maar strekt zich uit over heel Arnhem.

Volare

Een van die 'special projects' is Volare, centrum voor training en coaching van Arnhemse vrijwilligers. De organisatie verzorgt kortlopende cursussen, trainingen en workshops die er speciaal op gericht zijn vrijwilligers te ondersteunen in hun werkzaamheden. Dit voorjaar zijn

er bijvoorbeeld voor vrijwilligers die met kinderen werken de volgende trainingen: omgaan met pestgedrag, EHBO gericht op kinderen, veilig internetten en grimeren. Ook voor de persoonlijke ontwikkeling van de vrijwilligers zijn er activiteiten, zoals communiceren met NLP, een cursus meditatie, geheugentraining, sociale hygiëne en een variatie aan computercursussen. Vrijwilligers kunnen gratis deelnemen. Het complete programma van Volare staat op www.volare-arnhem.nl en in het programmaboekje, dat verkrijgbaar is bij De Lommerd.

Buurtbemiddeling

Ook gehuisvest in De Lommerd is Buurtbemiddeling Arnhem, een gezamenlijk project van de woningcorporaties Volkshuisvesting, Vivare en Portaal, de Gemeente Arnhem, de Politie Gelderland-Midden en de uitvoerder Stichting Rijnstad. Bij Buurtbemiddeling werkt een aantal goed getrainde vrijwilligers uit Arnhem. Zij bemiddelen in huis-, tuin- en keukenconflicten tussen burens. Ze proberen de ruziënde partijen met elkaar in gesprek te brengen en hen zelf een oplossing te laten bedenken. Zij spelen niet voor rechter en vellen ook geen oordeel. De vrijwilligers hebben geheimhoudingsplicht en de bemiddeling is gratis.

Het voordeel van buurtbemiddeling is dat bewoners hun problemen niet bij politie of justitie neerleggen. De burens gaan met elkaar in gesprek onder leiding van de bemiddelaars. Daarmee kan worden voorkomen dat een ruzie te hoog oploopt. Het doel is dat er uiteindelijk een oplossing komt, die voor beide partijen aanvaardbaar is.

De Arnhemse Uitdaging

De formule van de Arnhemse Uitdaging is: medewerkers uit het bedrijfsleven en enthousiaste wijkbewoners te laten samenwerken aan de verbetering van de leefkwaliteit in hun buurt en zelfs in heel Arnhem. Dat samenwerken kan op allerlei manieren gestalte krijgen. Eén daarvan is de Spullenbank. Veel bedrijven schenken hun oude meubilair, hun oude pc's of kantoomateriaal aan de Spullenbank. Zo krijgt materiaal een tweede leven en bete-

kent een klein gebaar een grote aanwinst. Het succes van de Spullenbank is groot. Een ander initiatief van de Arnhemse Uitdaging is 'Werken aan onze Stad', het Arnhemse antwoord op de landelijke Make a Difference Day. Samen met de Vrijwilligerscentrale Arnhem nodigt de Arnhemse Uitdaging bedrijven uit de handen uit de mouwen te steken. Het kan hierbij gaan om opknaphakken en tuinwerkzaamheden, maar ook om een wandeling of een dagje uit met bewoners van verpleegtehuizen of gehandicapten.

Verder is er nog de Stichting Peuterspeelzaal Arnhem, die ruimte huurt voor kinderdagopvang.

Wijkfunctie

Maar heeft De Lommerd dan nog wel een functie speciaal voor het Spijkerkwartier? 'Jazeker', zegt Leendert van Koeveringe. 'Het is hier de vaste vergaderstek voor onder meer het Wijkplatform, de Groengroep en de Werkgroep Spijkerkwartier. Ook is er iedere donderdag van 19.00 tot 20.00 uur het spreekuur van de gebiedsagenten Joke Bartelink en Frank Reijnders. Verder kan iedereen hier ruimte huren voor bijvoorbeeld het geven van een cursus of het houden van repetities. Er wordt schilderles gegeven, yoga, Engelse les en fotografie. Er oefent hier een smartlappenkoor, het dameskoor Klankkleur, een groep klarinetten en een Griekse volksdansgroep. Voor allerlei niet-commerciële activiteiten is hier gelegenheid. Alleen religieuze bijeenkomsten en (lawaaige) feesten worden geweerd.' Al deze gebruikers betalen een geringe vergoeding voor het gebruik van de ruimte. De Lommerd is echter nog lang niet volgeboekt. 'Er kan hier nog veel meer,' zegt Leendert. 'De mensen moeten zelf met ideeën komen. Als de activiteit echt wijkgericht is, hoeft het helemaal niets te kosten aan huur.'

Meedenkbijeenkomst Spijkerbroek

Tekst: Marlies Hummelen

In de ontwikkeling van het plan-Spijkerbroek zijn onlangs weer een paar stappen gezet. Op 2 maart vond de aangekondigde meedenkbijeenkomst plaats. Ongeveer 45 mensen kwamen bij elkaar in het Stedelijk Gymnasium aan de Thorbeckestraat om een avond met elkaar te brainstormen.

Onder de aanwezigen waren vertegenwoordigers van de gemeente, de twee scholen in het gebied (Stedelijk Gymnasium en Hugo de Grootschool), de Werkgroep Spijkerbroek en het stedenbouwkundig bureau BFAS. Ook Erik Vos, bedenker van Vrijstaat Thialf en de nieuwe entree van Thialf, was aanwezig. En daarnaast zo'n dertig bewoners en gebruikers van het plangebied en omgeving, die zich voor deze bijeenkomst hadden aangemeld. Onderwerp was de concrete invulling van de grote lijnen uit de Ontwikkelingsvisie Spijkerbroek. Het gaat hier om het 'Broekdeel' van het plan, grofweg het gebied tussen Thiemestraat, Dullertstraat, spoordijk en Thorbeckestraat. In kleine groepjes werden de ideeën van de deelnemers geïnventariseerd. De uitkomsten dienen als informatie- en inspiratiebron voor het uiteindelijke ontwerp van BFAS. Een verslag van de bijeenkomst is te raadplegen op arnhem.nl.

In de sfeer van wensen en ideeën heeft het brainstormen zeker de nodige resultaten opgeleverd. Nu is het wachten op de eerste ontwerptekeningen voor het gebied. Pas dan zal het allemaal echt concreet worden. Met de input van de afgelopen bijeenkomst en een gezamenlijke excursie op 25 maart gaat BFAS aan de slag. In mei of juni worden de plannen gepresenteerd. Eerst aan de direct omwonenden van het gebied, in een tweede bijeenkomst aan de hele buurt.

Bestemmingsplan voor Spijkerbroek 1

Voor het voormalige prostitutiegebied, Spijkerbroek 1 of ook wel het "Spijkerdeel" van het plan, ligt sinds 11 maart een ontwerpbestemmingsplan ter inzage. Tot 6 weken na dato kan hierop gereageerd worden. Het plan gaat grotendeels uit van de bestaande (woon)bestemming. Belangrijke randvoorwaarde is de aanwijzing tot rijksbeschermd stadsgezicht. De Dullertflat valt buiten dit bestemmingsplan.

Voor de Ontwikkelingsvisie Spijkerbroek zie www.spijkerkwartier.net of www.arnhem.nl. Op www.arnhem.nl kunt u ook het ontwerpbestemmingsplan Spijkerbroek 1 vinden.

Tempeliers aan de Spijkerstraat

Tekst: Stef Ketelaar

Op Spijkerstraat 116 was vanaf ca. 1915 een 'Tempeliershuis' gevestigd. Het fungeerde als vergader-ruimte voor een groep die zich officieel de Neutrale Onafhankelijke Orde van de Goede Tempeliers noemde.

Toen Egbert Bouwhuis, de huidige bewoner, mij vertelde dat er in zijn huis ooit een Tempeliersloge was gevestigd, werd mijn nieuwsgierigheid gewekt. De Tempeliers! Waren dat niet de legendarische middeleeuwse ridders die pelgrims in het Heilige Land beschermden tijdens hun bedevaart naar Jeruzalem? De orde was weliswaar door paus Clemens V in 1312 opgeheven wegens ketterij, maar is volgens sommigen eeuwenlang in het geheim blijven voortbestaan. Volgens de mythe hadden de Tempelridders grote rijkdommen verworven en zelfs de heilige graal ontdekt en deze daarna elders verborgen.

Een complot zoals in de boeken van Dan Brown heb ik in het Spijkerviertel echter niet kunnen ontdekken. De naam Goede Tempeliers is inderdaad een verwijzing naar de kruisridders. Deze stonden behalve als geduchte strijders ook bekend als stevige innemers, waar de uitdrukking 'drinken als een tempelier' aan herinnert. Toen in de negentiende eeuw in de Verenigde Staten een gezelschap

ontstond dat zich richtte op de drankbestrijding, noemden ze zichzelf dan ook Goede Tempeliers, als tegenstelling tot de vermeende 'slechte' ridders. Ordeleden moesten ridder zijn in dienst van het goede, 'om mee te helpen bouwen aan een tempel van nuchterheid, broederschap en vrede'. De Goede Tempeliers richtten zich op 'verheffing van de mensheid door de bevrijding van de verwoestende invloed van bedwelmende middelen', zo is te lezen in het orde-blad De Goede Tempelier.

In 1893 ontstond in Amsterdam de Nederlandse afdeling, opgericht door de bioloog professor J. van Rees. Aanvankelijk had de orde een orthodox-protestantse signatuur. Uit onvrede hiermee werd in 1907 een neutrale orde gesticht, die echter in 1923 weer fuseerde met de oorspronkelijke organisatie, die inmiddels niet langer religieus georiënteerd was. Rond 1918 waren er in Nederland zo'n honderd afdelingen - ook wel loges genoemd - met enige duizenden leden. Internationaal kende de orde honderdduizenden leden en afdelingen in tal van landen.

'Bouwen aan een tempel van nuchterheid, broederschap en vrede'

In het gebouw aan de Spijkerstraat vergaderden de 'neutrale' Tempeliers. Zowel de districtsloge 'Samen Opwaarts', gevormd door vertegenwoordigers van loges in heel Gelderland was hier gevestigd, als de plaatselijke loges 'Menschelijkheid XV' en 'XXIV'. Deze loges maakten op hun beurt weer deel uit van de landelijke Groot-loge en het hoogste lichaam, de Internationale Loge. Deze wijze van organisatie, maar ook de terminologie en bepaalde gebruiken van de orde vertonen overeenkomsten met het genootschap van de Vrijmetselarij.

Over de Arnhemse Tempelierslogen is weinig meer bekend dan de namen van de voorzitter, C. Jacobs, de penningmeester P. Huitema en de secretaris V. Regnier, en dus de plaats van samenkomst, aan de Spijkerstraat. Verslagen van de bijeenkomsten ontbreken, evenals ledenlijsten en een nadere beschrijving van de wat geheimzinnige gang van zaken in de loge.

Tijdens het voor buitenstaanders niet toegankelijke samenzijn werd gezongen en hield men 'rituele toespraken'. Iedere week opnieuw legde men de belofte van geheelonthouderschap af. Het inwijden van nieuwe leden ging gepaard met een plechtigheid en met 'rituelen' die een vaste band tussen de ordeleden moesten kweken. Dit was noodzakelijk omdat de orde, het mag geen verrassing zijn, veel voormalige alcoholisten in haar gelederen telde die vooral niet mochten terugvallen in hun oude gewoonte. Deelname aan de orde was bepaald geen vrijblijvendheid. Goede Tempeliers kwamen verplicht wekelijks samen. Bij afwezigheid kon men rekenen op huisbezoek van de 'broeders' en 'zusters', zoals de ordeleden elkaar plachtten te noemen. Behalve geheelonthouder waren de Goede Tempeliers uitgesproken progressief. Men stond voor de gelijkheid van mannen en vrouwen en mensen van alle rassen en kleuren en van alle gezindten, hetgeen bepaald geen vanzelfsprekendheid was in die tijd. Met name door werkwijze en ideologie onderscheidde de Goede Tempeliers zich van andere drankbestrijdingsorganisaties. Kennelijk werkte het. Het was de bekende strafrechtgeleerde dr. Nicolaas Muller die er voor zorgde dat de orde als officiële reclasseringsinstelling werd erkend.

In 1962 fuseerde de Groot-loge van de Orde van Goede Tempeliers met een tweetal andere drankbestrijdingsorganisaties tot de Algemene Nederlandse Drankbestrijdersbond. Onduidelijk is hoelang de Goede Tempeliers uiteindelijk aan de Spijkerstraat gevestigd zijn geweest. Vermoedelijk was het niet lang. Vast staat dat het vergaderlokaal er in 1915 en 1916 was, terwijl het telefoonboek van 1920 niet langer melding maakt van een 'Tempeliershuis' op dit adres.

Informatie- avond Parkeren Spijkerkwartier

Begin april wordt de nieuwe parkeernota van de gemeente Arnhem verwacht: "Parkeren waar je wezen moet". Op 16 april organiseert de Werkgroep Verkeer Spijkerkwartier / Spoorhoek een informatieavond hierover voor alle geïnteresseerden.

Ruim een jaar geleden, op 5 maart 2008, kwamen meer dan 125 wijkbewoners naar het gemeentehuis om mee te denken over het toekomstige parkeerbeleid in het Spijkerkwartier. Na deze avond werd een traject van overleg tussen de gemeente en de Werkgroep Verkeer ingesteld om de reacties te inventariseren en tot een nota "Inventarisatie reacties op voorstellen" te komen.

Eind vorig jaar is dit overleg "eenzijdig stopgezet door de gemeente", aldus de Werkgroep. De gemeente heeft nu zelf een nieuwe nota voorbereid, die inmiddels op arnhem.nl te vinden is. Burgers hebben tot 25 mei de tijd om te reageren. De Werkgroep Verkeer wil wijkbewoners op 16 april nader informeren over de nota en haar eigen visie op en vragen over de inhoud.

Informatieavond Parkeren: donderdag 16 april om 20.00 u in De Lommerd, Spijkerstraat 185a.

De nota "Parkeren waar je wezen moet" is te vinden op www.arnhem.nl en www.spijkerkwartier.net

Onzichtbare zaken

Lopende zaken

People for Progress

Tekst: Gonnie Verbruggen

People for Progress is de eenmanszaak van Wim-Paul van der Ploeg aan de Singelstraat 72, waar hij vanaf 2001 woont. 'Ik ben hier in 2002 mijn bedrijf gestart. Mensen laten ontdekken wat het antwoord is op hun probleem, dat is wat ik vooral doe', legt Wim-Paul uit. Hij begeleidt mensen met problemen in hun werk of in hun privésituatie. 'Ik kom niet met pasklare oplossingen, dat moeten de mensen zelf

doen, want ze moeten na de coaching ook zonder mij verder kunnen.' Wim-Paul heeft diverse opleidingen achter de rug en ook nu nog volgt hij regelmatig trainingen en opleidingen op het gebied van persoonlijke groei en ontwikkeling. 'Ik moet zelf ook groeien en tot inzichten komen, om mijn cliënten te kunnen helpen.' Over wat voor inzichten heeft Wim-Paul het? 'Ik heb geleerd om niet altijd de schuld buiten mijzelf te leggen. Dat is soms pijnlijk, maar daar groeide ik wel van.'

Holistic pulsing

'Er zijn veel situaties waarin je uit balans kunt raken. Bijvoorbeeld als een collega iets onaardigs zegt. Over wie gaat het dan, over jou of over die collega zelf? Ook kan de relatie met je ouders veel pijn veroorzaken.' Mensen kunnen met dit soort problemen bij People for Progress terecht. Wim-Paul: 'Soms voelen mensen zoveel schaamte en pijn, dat ze niet meteen kunnen zeggen wat er aan de hand is. Dan is het belangrijk dat we elkaar eerst leren kennen en dat de cliënt veiligheid ervaart.' Het is niet per se nodig dat mensen hun probleem helemaal aan Wim-Paul blootgeven. 'De heling vindt toch wel plaats.' Het bedrijf van Wim-Paul loopt goed. 'De cliënten komen min of meer vanzelf. Vaak door mond tot mond reclame. Maar ik moet er ook wat voor doen, acquisitie is een gewoon onderdeel van mijn bedrijfsvoering.' Zijn cliënten zijn particulieren, die voornamelijk uit Arnhem en omgeving komen. Wim-Paul werkt niet alleen verbaal, met 'holistic pulsing' past hij een fysieke vorm van heling toe. Holistic pulsing is het zachtjes laten schudden en wiegen van het lichaam met als doel het te laten stromen. 'Hierdoor komen bijvoorbeeld de schouders en ook de emoties los. Het is een fysieke coaching, waarbij ervaringen en gedachten passeren. Soms is dat al genoeg, dan komt die ervaring niet meer opnieuw voorbij.'

Eigen kracht

Waar is het Wim-Paul om te doen in zijn werk? 'Ik vind het geweldig als mensen met een smile op hun gezicht bij mij de deur uitgaan, of het vertrouwen hebben gekregen om iets op te pakken. Dan word ik heel blij.' Hij noemt als voorbeeld de jonge vrouw wier man plotseling was overleden en die ook nog eens zonder werk kwam te zitten. 'Zij kwam na verloop van tijd steeds meer in haar eigen kracht te zitten.' Of de man die dacht dat Wim-Paul wel even zou vertellen waarom hij geen lol meer had in zijn werk. 'Die was verrast dat de antwoorden in hemzelf lagen.' Hij vraagt zich altijd af hoe hij de ander kan helpen. 'De basis is altijd waar die ander behoefte aan heeft.' Wim-Paul woont graag in het Spijkerkwartier: 'Het is een rustige comfortabele wijk met alles bij de hand. Wat me ook opvalt is de kleurrijkheid van de wijk, zowel in mensen als in sfeer.' En zijn wensen voor de toekomst? 'Ik zou graag nog eens een aparte praktijkruimte op de begane grond met tuin willen hebben, zodat privé en zakelijk kunnen worden gescheiden.'

Meer weten?

Kijk op www.people-for-progress.org of bel 026-442 4973.

Electric Tattoo

Tekst: Gonnie Verbruggen

Wil je een tatoeage? Ga naar de Spijkerlaan. 'Maar denk eerst wel goed na', zegt Erik Holman, die samen met zijn vrouw Wilma eigenaar is van Electric Tattoo op nummer 10. 'Een tatoeage kun je nu eenmaal bijna niet meer verwijderen.' Electric Tattoo bestaat vanaf juli 2002, maar al minstens acht jaar daarvoor was Erik bezig om zijn droom te realiseren. 'Ik schilderde reclameborden en airbrush-voorstellingen op motoren en verkeerde door mijn werk in de motorscene. Zo kwam ik met tatoeage in aanraking.' Voordat hij zijn eigen zaak kon openen ging hij eerst bij anderen in de leer. 'Toen waren er nog weinig studio's. Tegenwoordig zijn tatoeages veel meer geaccepteerd.'

Huid én hygiëne

Er komt heel wat bij kijken om goed te tatoeëren. Een goed ontwerp, het juist aanbrengen op de geschikte plaats. Erik: 'Op een arm bijvoorbeeld is het mooier om een langwerpige ontwerp te plaatsen. Je moet inzicht hebben in welke vorm past bij het lichaam.' Tatoeëren is geen plaatje opplakken en overtekenen. 'Wat

ik ook enorm belangrijk vind is dat de tatoeëerder verstand heeft van wat je kunt doen met een huid én van de hygiëne'. Bij Electric Tattoo werken vier mensen: Erik, Wilma en Robert-Jan Wiegerinck full time en nog een parttime tatoeëerder. Robert-Jan is sinds december de bodypiercer. De zaak loopt lekker, aldus Erik. 'We hebben een grote groep vaste klanten. De meesten komen uit de buurt van Arnhem, maar we hebben bijvoorbeeld ook een klant uit Den Helder.' Het lijkt vreemd, vaste klanten voor een afbeelding die voor eens en voor altijd op de huid zit. Erik: 'In een arm gaat al gauw 15 uur zitten, in een hele rug 40 tot 50 uur, terwijl een sessie zo'n 2,5 tot 3 uur duurt.'

Eerste christenen

Erik weet ook het een en ander van de geschiedenis van het tatoeëren en hoe het komt dat er nog steeds zoveel vooroordelen bestaan. 'Tattoo komt wereldwijd in vrijwel alle culturen voor, behalve in donker Afrika. Ook de eerste christenen hadden tatoeages, maar in de derde eeuw na Christus heeft een Romeinse keizer met een beroep op de bijbel, het tatoeëren verboden. Ook dankzij de nazi's, die de mensen in de kampen een getatoeëerd nummer gaven, kleefte er een asociaal stigma aan tattoo.' Toch zou Erik geen ander vak

willen. 'Je creëert iets, je maakt mensen blij, je maakt ontwerpen en overlegt met de klant.' Het ontwerp ontstaat juist door het contact met de klant. 'De klant wil iets, heeft een bepaalde achtergrond. Gaandeweg ontstaat er een ontwerp dat op het lijf geschreven is.' Erik brengt zoveel uur met zijn klanten door dat hij hecht aan een ontspannen en informele sfeer in zijn zaak. 'Het moet leuk zijn en hoe rustiger en minder nerveus iemand is, hoe gemakkelijker het werkt. En het moet tussen ons ook klikken, je moet elkaar aanvoelen, anders wordt het niet mooi.'

De mensen van Electric Tattoo wonen niet in de wijk, maar het bevalt hen hier goed. Erik: 'De Spijkerlaan is gezellig en levendig, zeker in de zomer. Wilma zit dan graag buiten en wordt altijd aangesproken. Het parkeren is hier natuurlijk wel een probleem en ook het verkeer dat te hard door deze nauwe straat rijdt.'

Mensen zijn altijd welkom bij Electric Tattoo. 'Dan kunnen we veel beter uitleg geven dan aan de telefoon. En kom ook eens naar onze jaren 50 kleding en accessoires kijken', aldus Erik Holman.

Meer weten?

Loop eens binnen bij Spijkerlaan 10 of kijk op www.electrictat2.com

Toen en nu

Lauwersgracht 1905

Hoek Eusebius-
buitensingel en
Boulevard Heu-
velink

Spijkerkwartierlink: een portret van de wijk

Tekst: Marlies Hummelen

Twintig jaar woonde fotograaf en voormalig wijkkrantvormgever Herman van Ommen in het Spijkerkwartier, tot hij in 2006 verhuisde naar Angerenstein. Nu is hij weer terug. Niet als bewoner, maar vanwege zijn werk. Sinds een aantal maanden heeft hij namelijk een werkruimte in de school aan de Schoolstraat. Dat bleek meteen een goede aanleiding voor een nieuw fotoproject: Spijkerkwartierlink.

‘Toen ik hoorde dat deze ruimte vrij was, had ik er meteen heel veel zin in’, vertelt Herman. ‘Het voelt toch een beetje als thuiskomen. Ik kom weer allemaal mensen tegen die ik ken, al is het maar van twintig jaar “hallo” zeggen. Dit fotoproject heeft daar ook mee te maken. Het principe is heel simpel. Ik vraag een aantal mensen uit de wijk om te komen poseren voor een portretfoto. Goede vrienden, maar ook mensen die ik nauwelijks ken. Vervolgens dragen die mensen zelf elk weer twee nieuwe mensen aan voor een portret, en zo verder. Op den duur ontstaat er als het ware een portret van de wijk.’

De verbinding met zijn eigen geschiedenis in het Spijkerkwartier is een belangrijke reden om dit project te starten. Herman: ‘Hier begon na de kunstacademie een nieuwe fase in mijn leven. Ik ging werken als fotograaf, ik ging samenwonen, onze dochter is hier geboren.’ Daarnaast wil hij graag de diversiteit van de wijk op een associatieve manier in kaart brengen. ‘Het Spijkerkwartier heeft een bepaalde sociale samenhang’, zegt hij. ‘Waar zit ’em dat in? Dat wil ik al doende uitvinden, zonder er een systematisch onderzoek van te maken.’

Wie er uitgenodigd wordt, laat hij volledig aan de mensen zelf over. Als het goed is, zal het netwerk van portretten zich uitbreiden naar alle hoeken van de wijk. Herman: ‘Ik zie wel hoe de lijntjes lopen. Zelf hoop ik op een mix van bekende gezichten en onverwachte nieuwe “links”. Misschien ontmoet ik wel mensen die ik destijds had willen kennen!’

Hoe lang het project gaat duren weet hij nog niet precies. Wel heeft hij al over de afronding nagedacht: er moet in elk geval een tentoonstelling komen, en ook een feest voor alle geportretteerden. Als het zover is, zal de Wijkkrant zeker weer aandacht besteden aan dit bijzondere initiatief.

Steven Gerritsen, architect

Tekst: Marlies Hummelen

Steven Gerritsen woont in de Hertogstraat, aan de rand van het Spijkerviertel. 'Randjes zijn het leukste', zegt hij. 'Een losse sfeer, beetje rafelig, met van alles wat: Spoordijk, Steenstraat, de buurt zelf. Net als een strand, dat ligt ook op de rand van twee werelden.'

Hij kan het weten: hij woont hier al vanaf 1981. En in de jaren '70 woonde hij eigenlijk ook aan een rand, op een woonboot in de Rosandepolder. Zonder elektriciteit, water en geld, en met twee kleine kinderen. 's Zomers was het een paradijs, 's winters een hel!' Hij deed bouwkunde aan de HTS en werkte daarna als tekenaar op een architectenbureau. Op z'n negenentwintigste ging hij naar de Academie voor Bouwkunst, twee jaar later verhuisde hij naar het pand aan de Hertogstraat. Dat was toen nog een studentenhuis. 'Het stond bekend als het Achterhoekerspand', vertelt Steven. 'We woonden er met z'n

dertien. De helft van die mensen bleef en trok na verloop van tijd richting stad, de andere helft ging weer terug naar de Achterhoek.'

Klussen met subsidie

In die begintijd kwam hij een keer langs De Lommerd en zag daar een briefje hangen: de Werkgroep Spijkerviertel zocht nieuwe leden. Hij zegt: 'Ik heb nog even staan dubben, maar het leek me wel leuk, dus ben ik lid geworden. Achteraf denk ik wel eens: als ik toen dat briefje niet had zien hangen, was mijn leven waarschijnlijk heel anders gelopen!' In de Werkgroep bleek dat er grote behoefte was aan stadsvernieuwing in het Spijkerviertel. Met twee academiegenoten heeft hij daarom in 1983 de Verbouwwinkel Spijkerviertel opgezet. De bedoeling was om huiseigenaren zover te krijgen dat ze, met subsidie van de gemeente, hun woning op gingen knappen. Hoe dat in z'n werk ging? 'We belden gewoon aan bij de panden die er slecht uitzagen. Kijken of we de eigenaar konden interesseren. En dan zorgden wij dat het voor elkaar kwam. In het begin was het gewoon een klussenregeling. Later werd het een veel groter project, en in 1986 nam de gemeente het over.'

Voor hemzelf bleek de Verbouwwinkel de start van een lange loopbaan als architect en bouwcoördinator bij stadsvernieuwingprojecten en verbouwwinkels. Het waren de crisisjaren '80, veel vast werk was er niet. 'Van de twintig mensen uit mijn groep op de academie hadden er twee een baan', vertelt Steven, 'en van de dertien hier in huis maar eentje!' Hij deed her en der klussen en werd zo van lieverlee de zelfstandig architect die hij nog steeds is. Inmiddels was hij gescheiden en had een nieuwe relatie gekregen met Francis, die boven hem woonde. Ze kregen twee kinderen en langzamerhand veranderde het pand van studentenhuis in familiehuis. Begin jaren '90 slaagden ze erin het te kopen van de toenmalige eigenaar.

Zeeschepen in Arnhem

Zijn betrokkenheid bij stadsvernieuwing bracht Steven al vroeg op het spoor van het Rijnboogproject. In 1998, toen bekend werd dat het eerste oude blok in dat gebied gesloopt zou gaan worden, maakte hij al een schetsvoorstel. 'Ik had er ook al een haventje in getekend,' lacht hij. 'In 1998! Daarna heb ik nog in het bestuur van de Vereniging Stadsschoon gezeten. Maar dat was een erg conservatieve club, die alles vooral bij het oude wilde houden. Dus daar ben ik al snel weer uitgestapt.' Hij verdiepte zich wel steeds meer in de (bouw)geschiedenis van Arnhem. Hij werd en wordt regelmatig gevraagd voor lezingen. Zijn meest recente passie is een onderzoek naar de geschiedenis van de ASM-werf, die van 1889 tot 1978 op de zuidelijke Rijnsoever gevestigd was: het gebied van de huidige Stadsblokken. Steven: 'Dat is een bijzonder stukje Arnhemse geschiedenis. Een werf hier in de stad die grote zeeschepen bouwde! Ik vind het prachtig om daar in te duiken. Bovendien ben ik ook nog eens gek van boten.'

Het verlangen naar een woonboot stak een aantal jaren geleden de kop weer op, maar twee jaar terug hebben Francis en hij toch besloten om aan de Hertogstraat te blijven wonen. Ze hebben een fijn huis, waar inmiddels, eindelijk, niet zoveel meer aan hoeft te gebeuren. En de omgeving is er de afgelopen tijd alleen maar rustiger op geworden. Steven: 'Van het prostitutiegebied hebben we eigenlijk nooit last gehad. En van de junks ook al heel lang niet meer. Het spoorlawaaï valt ook erg mee, van mij hoeven ze daar echt geen hoge schutting langs te zetten.' Zelf houden ze wel van een beetje reuring, het moet niet te saai worden. Gelukkig wonen er in dit deel van de Hertogstraat nog heel veel studenten. Verder is het volgens Steven echt een yuppenwijk aan het worden. 'Maar ja, dat zijn wij nu zelf eigenlijk ook', constateert hij een beetje verbaasd. Hij zit er niet mee: ze wonen hier perfect!

Wijkwethouder Roeland Kreeft: 'Diversiteit, kleur en bedrijvigheid'

Tekst: Gonnie Verbruggen

Roeland Kreeft, wethouder sinds hij per 29 september 2008 Sander van Bodegraven opvolgde, moest in zijn vorige baan samenwerken met gemeenten, zorginstellingen, bewonersgroepen en projectontwikkelaars. Hij werkte toen voor een adviesbureau dat actief was in de stedelijke vernieuwing. Die achtergrond komt dus goed van pas bij de ontwikkeling van het Spijkerbroek. 'En ook bij de plannen voor de Lorentz HBS in de Schoolstraat. Ik heb er nu vooral plezier van dat ik projecten kan bekijken vanuit verschillend perspectief, dat van de bewoner, van de gemeente en van de projectontwikkelaar.'

Kreeft woont niet in onze wijk, maar fietst er regelmatig doorheen met zijn dochter naar de musicalles op de Boulevard Heuvelink. 'De route door Sint Marten, de Hommelstraat, Van Muijlwijkstraat, Steenstraat en Spijkerlaan is het leukste ritje van de stad.'

Sluipverkeer

Kreeft: 'Voor het probleem sluipverkeer is er geen gemakkelijke oplossing. We willen niet dat er problemen ontstaan elders in de wijk of in andere wijken. Je kunt niet zomaar ergens een paaltje slaan, je moet rekening houden met andere wijken. Automobilisten die nu een sluiproute kiezen, zullen dat blijven doen als de oplossing die we kiezen niet goed doordacht is.'

Steenstraat

'Het doel is duidelijk. De Steenstraat moet een nieuwe mooie inrichting krijgen. De ondernemers willen de bereikbaarheid per auto behouden, maar daarvoor rijdt er nu te veel doorgaand verkeer. Er wordt naar verschillende oplossingen gekeken. Mogelijk krijgt de Van Muijlwijkstraat weer tweerichtingsverkeer, maar elke oplossing heeft weer andere gevolgen. Vast staat dat iedereen meer verblijfsgeenot wil in de Steenstraat. Ik verwacht dat er snel een besluit over de inrichting van de straat wordt genomen. Mijn collega Cees Jansen is hierover in overleg met de buurt.'

Spoorhoek

'De Spoorhoek ligt in de schaduw van grote kantoorgebouwen, vooral het KPN-gebouw. Ook is de Spoorhoek chaotischer opgebouwd dan het Spijkerkwartier. Maar er zijn ook kansen. De modestraat in Klarendal is een geweldig succes. De ondernemers aan de Hommelstraat kunnen daarvan profiteren. Op dit moment voldoet de inrichting van de Hommelstraat en de Hommelseweg niet meer aan de eisen van deze tijd. De straten nodigen niet uit om er vanuit de stad naar toe te wandelen. Dat moeten we goed organiseren.'

Spijkerbroek

'Het is heel leuk wat er nu gebeurt. We hebben de wind in de rug. Gerda Verburg, de minister van LNV, had voor de Voge-

laarwijken geld voor groen in de wijk. Het Broek is een Vogelaarwijk en zo krijgen we nu subsidie van het Rijk voor het Spijkerbroek. Daarnaast levert de Dullertsstichting een bijdrage van 500.000 euro voor de inrichting van de entree van Thialf.

Erik Vos heeft hiervoor het plan Vrijstaat Thialf gemaakt (zie wijkkrant maart 2009, red.). Het Spijkerbroek moet nu de groene verbindingzone worden waar twee wijken, het Broek en het Spijkerkwartier, elkaar ontmoeten. Hier moeten bijvoorbeeld Turkse vrouwen kunnen picknicken en kinderen kunnen spelen.

De voormalige bordelen zijn inmiddels allemaal in handen van de gemeente. Ze zullen worden verkocht als woningen en als panden waar wonen en werken mogelijk is. Maar de meeste panden zijn erg slecht onderhouden.'

Woningsplitsing

'De nota splitsingsbeleid is nog in de maak. De gemeente heeft op dit moment eigenlijk geen goed instrument om woningsplitsing tegen te gaan. We vinden wel dat het hoort bij de wijken rond het centrum dat er kamerbewoning mogelijk is, inclusief kleine appartementen. Maar we zien ook dat dat veel druk geeft op de leefbaarheid van wijken. Veel druk op de beschikbare parkeerplaatsen, maar ook door bewoners met te weinig binding met de omgeving, te veel verloop en ander woongedrag.'

Lorentzschool

'Dit project is nog in ontwikkeling. De school moet een plek worden waar kunstenaars kunnen werken. We willen een zetje geven aan beginnende kunstenaars, maar er moet ook een gedeelte zijn dat voor het publiek toegankelijk is. Het schetsontwerp is klaar en het zal worden besproken met bewoners.

Dit wordt een hele leuke plek, die past bij de uitstraling van de wijk. Voor mij is dat diversiteit, kleur en bedrijvigheid', aldus Roeland Kreeft.

Nogmaals kleuterschool De Rank

Tekst: Marlies Hummelen

Langzamerhand wordt de puzzle rond het voormalige kleuterschooltje in De Rank completer. We kregen nog twee reacties op onze oproep.

Mevrouw Hennie van Losenoord-Onck heeft goede herinneringen aan de jaren (1953-55) die ze doorbracht in de kleutergroep. Ze herinnert zich een speeltuin waar de klas met goed weer heen liep,

omdat er bij de school geen speelplaats was. Vermoedelijk bevond die speeltuin zich op de plek van de huidige basketbal-kooi bij de Vospoort. De foto's bij dit artikel zijn genomen in de speeltuin en in de klas.

Mevrouw Lies van Kuijk-Koster liep in het schooljaar 1962-63 als kwekeling stage in de kleutergroep. Ze schrijft dat de kleuterschool een dependance was van de Juffrouw Van Soldt kleuterschool, achter de vroegere Oosterkerk aan de Rietgrachtstraat. Ze herinnert zich de kleuterjuffen Jannie Nijdeken en later Tjip Span. Volgens mevrouw Van Kuijk is de kleutergroep in De Rank in 1968 opgeheven, waarschijnlijk vanwege te weinig leerlingen.

Alternatief voor Domushuis?

De samenwerkende ondernemers in de Steenstraat leggen zich niet neer bij de voorgenomen vestiging door het Leger des Heils van een Domushuis in hun straat. Woningcorporatie Portaal had van het college van burgemeester en wethouders een sloopvergunning, een bouwvergunning en een vrijstelling van het geldende bestemmingsplan ontvangen om het pand op de nummers 44 en 46 in te richten voor de opvang van mensen met psychiatrische problemen, waaronder ex-verslaafden. Daartegen kon nog bezwaar gemaakt worden. Advocaat Bart van der Meer, die optreedt namens de ondernemers, stelt voor om de opvang niet in de Steenstraat te vestigen, maar in het voormalige gemeentearchief aan de Remisestraat. In dat pand zullen naar alle waarschijnlijkheid de huidige bewoners van drugsboot De Boei onderdak krijgen, omdat de boot wordt opgedoekt. Volgens Van der Meer is er aan de Remisestraat voldoende ruimte om ook een Domushuis onder te brengen. Wordt vervolgd.

banaan

bakbanaan

Wat moet je met een bakbanaan?

Tekst: Merijntje Betzema

Je kent ze vast wel: de lange, zwarte bananen waarvan je misschien denkt dat ze niet meer goed zijn of veel te rijp en dus niet lekker. Niks is minder waar! De lange (c.a. 30 cm lang) groen of gele bananen zijn bakbananen.

De bakbanaan (ook wel kookbanaan genoemd of in het Surinaams bakabana) komt oorspronkelijk uit Colombia en Costa Rica. Tegenwoordig wordt de vrucht met name geïmporteerd vanuit Colombia, Panama, Brazilië en uit de tropische gedeeltes in Afrika. De bakbanaan is in tropische landen een belangrijk onderdeel van de maaltijd, zoals in Nederland de aardappel.

Hoe overrijp ze er ook uitzien, ze zijn niet rauw te eten. Het vruchtvlees bevat veel meer zetmeel dan de bananen die we wel zo uit het vuistje eten. Tijdens het rijpingsproces wordt het zetmeel in mindere mate omgezet in suiker, er ontstaat een hoog koolhydraatgehalte. Hierdoor is de vrucht moeilijk verteerbaar. Vandaar dat ze alleen geschikt zijn om te bakken, koken, stomen of frituren. De bananen zijn rijk aan koolhydraten en bevatten vitamine A, C, E en enkele B-vitamines, verder bevatten ze ook niacine, foliumzuur kalium, fosfor, magnesium en ijzer. Overigens hoeven ze niet rijp te zijn om ze te bereiden maar het is wel makkelijker.

Voor de bereiding van een van onderstaande gerechten kun je het beste een bijna zwarte bakbanaan kiezen. Snij de uiteinden van de vrucht weg en snij de schil in de lengte een paar maal in,

vervolgens kun je de schil in z'n geheel los trekken. Mocht je een minder zwarte of groene tegenkomen en het toch willen proberen is het raadzaam de banaan onder water te schillen omdat er een witte, melkachtige stof wordt afgescheiden. Deze bananen zullen langer moeten worden gekookt/gebakken.

Voor deze food around the corner heb ik twee gerechten uitgekozen. Het eerste recept is een bijgerecht, heel herkenbaar voor iedereen die wel eens bij een Surinaams eettentje gegeten heeft. Het tweede recept is een traditioneel Surinaamse soep die kan als hoofdgerecht gegeten worden. Je moet wel wat tijd hebben om het te bereiden.

**Bakabana,
bijgerecht voor vier personen**

- 4 rijpe bakbananen
- 2 deciliter water
- 150 gram zelfrijzend bakmeel
- mespunt zout
- arachide-olie

Was de bananen en schil ze zoals hierboven omschreven. Snij ze over lengte in dunne plakken. Meng het meel met het zout en maak een kuiltje in het midden. Voeg al roerende, vanuit het midden het water toe en roer tot een glad beslag ontstaat. Verhit een laagje olie in een pan. Dompel de bananen in het beslag en laat ze een klein beetje uitlekken en bak ze in de hete olie tot ze goudbruin zijn. Leg ze op een schaal met keukenpapier zodat daar het overtollige vet in trekt. Dien ze warm op. Je kunt dit gerecht combineren met een (pittige) pindasaus.

**Adompri,
soep als hoofdgerecht voor vier personen**

- 1 ui gesnipperd
- 1 tomaat in stukjes
- 200 gram garnalen (grote of kleine, ook verkrijgbaar bij een van de toko's uit de buurt)
- 100 gram zoutvlees (ook verkrijgbaar bij een van de toko's uit de buurt)
- 250 gram soepvlees (vleessoort naar keus)
- 100 gram gedroogde bananen
- 4 takjes bladselderij
- 1 fijngesneden madam janetpeper, verwijder eventueel de zaden en zaadlijst (ook verkrijgbaar bij een van de toko's uit de buurt)
- 3 pimentbolletjes
- 2 bouillonblokjes (groente of kip)
- 3 groene bakbananen
- 1 cassave (ook verkrijgbaar bij een van de toko's uit de buurt)
- 1/2 eetlepel boter
- 1/2 theelepel nootmuskaat
- peper en zout
- 2 dl kokosmelk

Vul een pan met twee liter koud water en voeg er de ui, tomaat, zoutvlees, soepvlees, garnalen, selderij, peper, pimentbolletjes, bouillonblokjes aan toe en breng het geheel aan de kook. Laat dit mengsel twee uur trekken op laag vuur. Schil en rasp de bananen en de cassave. Roer de banaan, cassave, boter, nootmuskaat en wat zout en peper goed door elkaar en rol hier kleine balletjes van. Schep het vlees uit de bouillon en snij in kleine stukjes. Zeef de bouillon en breng aan de kook en voeg dan de bananenballetjes toe. Kook de soep nu nog eens 30 minuten. Voeg hierna de kokosmelk toe en laat nog 10 minuten zachtjes koken. Breng op smaak met zout en peper en dien de soep warm op. Eet smakelijk!

35ste Bloembakkenactie & Straatplantdag

Zaterdag 9 mei

Sinds mensenheugenis vindt in het Spijkerviertel de bloembakkenactie plaats. Altijd op de zaterdag voor moederdag. Ook dit jaar wordt deze lange en vrolijke traditie voortgezet. Een grote groep vrijwilligers staat zaterdag 9 mei weer klaar bij de bloemenkraampjes om iedereen uit de wijk te helpen de planten in dozen en tassen te stoppen en op karretjes en fietsen te laden.

Zoals altijd zorgt de Werkgroep Spijkerviertel ervoor, dat de mooiste en kleurrijkste éénjarige zomerplantjes in een rijkgeschakeerde diversiteit van soorten voor een schappelijke prijs op de kraampjes staan. De opbrengst van de bloembakkenactie komt zoals gewoonlijk ten goede aan de ondersteuning van wijkactiviteiten!

De Groengroep Spijkerviertel-Spoorhoek heeft vaste planten klaar staan voor beheerders van boomspiegels. Zij kunnen op deze gezamenlijke straatplantdag de planten afhalen die ze eerder hebben besteld. Daarmee kunnen de boomspiegels weer volgezet worden met bloem- en biesrijke planten en struiken. Bovendien komt natuurlijke kwekerij De Keltenhof (Wijksestraat, Bergharen) met vaste planten, zaden, klimplanten en gereedschap voor de eigen tuin. Kwekerij De Keltenhof doneert een percentage van de omzet aan de wijk. Het is ook mogelijk van te voren een bestelling te plaatsen bij de kwekerij via www.dekeltenhof.nl.

In de kraam van de Groengroep zijn ansichten te koop met 'groene groeten' uit de wijk. Dit jaar is er een nieuwe reeks over bloemen op straat in Spoorhoek en Spijkerviertel. Ook is het boekje 'Tuinieren op de vierkante meter' te koop. Gratis te verkrijgen is de Groengroepfolder met een plattegrond en een overzicht van de Spijkertuinen.

Crisisgevoel? Niets werkt opbeurender dan mooie planten en bloemen. Aan de slag dus voor een groene en fleurige wijk!! Zaterdag 9 mei, van 10.00 tot 16.00 uur voor De Lommerd, Spijkerstraat 185a.

Belangrijke informatie

Handige telefoonnummers

Algemeen informatienummer van de gemeente: 0900 – 1809

Afvalophaaldienst SITA: 4460490

Melden overlast drugs- of alcoholverslaafden: 3524299

Politie: 0900 – 8844

Wijkcentrum De Lommerd: 4423549

Agenda van vergaderingen

Het Wijkplatform Spijkerviertel/Spoorhoek komt bijeen op de woensdagen 6 mei, 24 jun, 2 sep, 28 okt en 9 dec, steeds om 19.30 uur in De Lommerd, Spijkerstraat 185a.

De Werkgroep Spijkerviertel vergadert op de dinsdagen 14 apr, 28 apr, 12 mei, 26 mei, 9 jun, 23 jun, 7 jul, 21 jul, 15 sep, 29 sep, 13 okt, 27 okt, 10 nov, 24 nov, 8 dec en 22 dec, steeds om 20.00 uur in De Lommerd, Spijkerstraat 185a.

De Werkgroep Spoorhoek vergadert op maandagen, locatie Paterstraat 12 (Atelier Jan Fransen).

Raadpleeg voor data www.spijkerkwartier.net.

Spreekuur wijkagenten

De wijkagenten Joke Bartelink en Frank Reijnders houden spreekuur donderdags van 19.00 tot 20.00 uur in De Lommerd, Spijkerstraat 185a.

Algemeen telefoonnummer politie: 0900 – 8844

Colofon

Redactie: Akke de Boer, Stef Ketelaar, Marlies Hummelen, Gert van der Plas, Gonnie Verbruggen

Ontwerp: Sjoerd Kulsdom en Merijntje Betzema

Druk: HPC

Foto's en tekeningen in dit nummer

Akke de Boer, Sjoerd Kulsdom, Gert van der Plas, Gonnie Verbruggen, Herman van Ommen, Ben Bongers

Kijk voor alle informatie over het Spijkerviertel en de Spoorhoek ook regelmatig op www.spijkerkwartier.net

Wilt u reageren of zelf een bijdrage leveren?

Stuur een brief of e-mail naar:

Wijkcentrum De Lommerd

Spijkerstraat 185A

6828 DC Arnhem

wijkkrant@spijkerviertel.net

Kopijsluiting volgende nummer: 20 april